

อิทธิพลของอากาศทุติยภูมิในการเผาไหม้เชื้อเพลิงชนิดต่างๆ ในเตาเผาไหม้ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียน Influence of Secondary Air in Firing Various Fuels in a Circulating Fluidized Bed combustor

ประสาน สถิตย์เรื่องศักดิ์¹*, <u>พิชิต แก้วโกสุม¹,</u> ธรรมนูญ อุดมมั่น², และ ฐานิตย์ เมธิยานนท์¹

¹ ภาควิศวกรรมเครื่องกล, ² ภาควิศวกรรมเคมี คณะวิศวกรรมสาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร 140 ถนน เชื่อมสัมพันธ์ แขวงกระทุ่มราย เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร 10530 *ติดต่อ: prasan mut@yahoo.com, 02-988-3655 ต่อ 3106, 02-988-3666

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ได้ทำการศึกษาการเผาไหม้เชื้อเพลิงเดี่ยวชนิดต่างๆ คือ ถ่านหินบิทูมินัส กะลาปาล์ม และไม้ยางพารา สับในเตาเผาไหม้ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางในท่อไรเซอร์ 150 mm ความสูง 6 m ผลกระทบ ของการจ่ายอากาศทุติยภูมิ (SA) ต่อลักษณะการเผาไหม้และองค์ประกอบแก๊สไอเสียได้ถูกนำเสนอ ในทุกการทดลองใช้ อัตราส่วนอากาศส่วนเกินรวม (λ_{total}) คงที่ 1.27 อากาศทุติยภูมิซึ่งถูกแบ่งมาจากอากาศปฐมภูมิ (PA) ได้ทำการจ่ายแบบ ขั้นที่ระดับความสูง 0.9 m เหนือแผ่นกระจายอากาศ โดยมีอัตราส่วนอากาศเกินทุติยภูมิ (λ_{SA}) ในช่วง 0.22-0.30 ผลการ ทดลองพบว่า การเผาไหม้เชื้อเพลิงทุกชนิดเกิดขึ้นค่อนข้างต่อเนื่องตลอดความสูงของท่อไรเซอร์โดยมีอุณหภูมิเฉลี่ยสูงกว่า 800°C และการแบ่งอากาศ PA มาจ่ายเป็น SA ส่งผลให้อุณหภูมิเบดเพิ่มสูงขึ้น ในแง่ขององค์ประกอบแก๊สไอเสียที่ความ เข้มข้นออกซิเจนส่วนเกิน 6% พบว่าการเผาไหม้ถ่านหินมีค่า CO ต่ำที่สุดในช่วง 193-354 ppm ในขณะที่การเผาไหม้ไม้ ยางพาราสับมีค่าสูงมาก 1,917-22,300 ppm ส่วนกะลาปาล์มมีค่าในช่วง 712-830 ppm NO_X จากการเผาไหม้ถ่านหินมี ค่าสูงสุดในช่วง 150-215 ppm ส่วน NO_X จากกรณีไม้ยางพาราสับและกะลาปาล์มมีค่าในช่วง 146-164 ppm และ 177-188 ppm ตามลำดับ ทั้งนี้การ SA แบบขั้นส่งผลให้ NO_X ของการเผาไหม้เชื้อเพลิงชีวมวลมีค่าเพิ่มขึ้น ผลการศึกษาสรุป ได้ว่าการจ่าย SA ที่ระดับ 0.9 m เป็นสิ่งจำเป็นต่อการกำจัด CO แต่ส่งผลเสียต่อ NO_X ในการเผาไหม้เชื้อเพลิงชีวมวลทั้ง สองชนิด

คำหลัก: กะลาปาล์ม; ถ่านหิน; ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียน; ไม้ยางพาราสับ; อากาศทุติยภูมิ

Abstract

In this study, mono combustion of bituminous coal, para-woodchips, and palm shell were carried out in a circulating fluidized-bed combustor, 150 mm inside diameter and 6 m long of the riser. Effect of secondary air (SA) injection on combustion characteristics and gaseous emissions was also investigated. The total excess air ratio (λ_{total}) of 1.27 was held constant. The SA split from primary air (PA) was supplied as staged air at 0.9 m above the air distributor with the secondary air ratio (λ_{SA}) in the range 0.22-0.30. The results showed that all fuels were combusted continuously in the riser with the bed temperatures above 800 °C SA injection cases resulted in higher bed temperatures. In view of gaseous emission at 6% excess O₂, CO was the lowest for coal combustion, ranging 193-354 ppm. Para-woodchips derived CO in the range 1,917-22,300 ppm, while in the cases of palm shell were found in the range 712-830 ppm. NO_X released from coal combustion was the highest, ranging 150-215 ppm. NO_X in cases of woodchips and palm shell were in the ranges 146-164 ppm and 177-188 ppm respectively. Staged SA injection caused NO_X increment of biomass firing. The results concluded that SA injection at 0.9 m was requisite for CO reduction, but it was damaged for NO_X in firing both biomass fuels.

Keywords: Circulating fluidized bed; Coal; Para-woodchips; Palm shell; Secondary air

การประชุมวิชาการเครือข่ายวิศวกรรมเครื่องกลแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 33 วันที่ 2-5 กรกฎาคม พ.ศ. 2562 จังหวัดอุดรธานี

1. บทน้ำ

เทคโนโลยีการเผาไหม้ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียน (Circulating Fluidized Bed Combustion; CFBC) เป็นเทคโนโลยีเผาไหม้ที่มีประสิทธิภาพการเผาไหม้สูง และปลดปล่อยมลพิษค่อนข้างต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับ เทคโนโลยีการเผาไหม้อื่นๆ เช่นเตาแบบตะกรับ เตาฟลู-อิไดซ์เบดแบบฟองแก๊ส และอีกมาก นอกจากนี้ยัง สามารถเผาไหม้เชื้อเพลิงแข็งได้หลากหลายชนิดเช่น ถ่าน หินประเภทต่างๆ และชีวมวลจากวัสดุเหลือใช้ทาง การเกษตร จากคุณสมบัติที่โดดเด่นของเทคโนโลยีการเผา ใหม้ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนจึงทำให้มีการใช้งาน เทคโนโลยีดังกล่าวเพิ่มมากขึ้นตั้งแต่สองทศวรรษที่ผ่าน มาและมีแนวโน้มที่จะใช้งานเพิ่มมากขึ้นในอนาคต [1,2] ประเทศเกษตรกรรมอย่างเช่นประเทศไทยมีเศษวัสดุที่ เหลือใช้ทางการเกษตรจำนวนมากที่มีศักยภาพในเชิง พลังงานที่จะนำไปใช้เป็นเชื้อเพลิงในการผลิตความร้อน และไฟฟ้า โดยที่ผ่านมาได้มีงานวิจัยที่เกี่ยวกับการเผาไหม้ เชื้อเพลิงชนิดต่างๆ ในเตาเผาไหม้ฟลูอิไดซ์เบดจาก จำนวนมาก เช่น ถ่านหินบิทูมินัส [3] เปลือกนุ่น [4] ฟาง ข้าว [5] เปลือกไม้ยูคาลิปตัสสับ [6] แกลบ [7] และการ เผาไหม้ร่วมของถ่านหินกับเปลือกมะกอก [8] ทั้งนี้ ตลอด ระยะเวลา 9 ปีที่ผ่านมา คณะผู้วิจัยได้มีการศึกษาวิจัย เกี่ยวกับเทคโนโลยี CFB ทั้งด้านพฤติกรรมทางไฮโดร ไดนามิกส์ในแง่ของปริมาณอากาศและอนุภาคเบด [9] นอกจากนี้ยังมีการศึกษาอัตราส่วนอากาศของการเผาไหม้ และการจ่ายอากาศแบบขั้น [10] อย่างไรก็ตาม เมื่อ พิจารณาถึงประเทศไทย ชีวมวลที่มีศักยภาพที่สามารถ นำมาใช้เป็นเชื้อเพลิงได้คือเศษวัสดุจากกระบวนการแปร รูปทางการเกษตรต่างๆ เช่นปาล์มน้ำมัน และไม้ยางพารา ดังนั้นในงานวิจัยจึงได้ทำการศึกษาทดลองเผาไหม้ เชื้อเพลิงชนิดต่างๆ คือ ถ่านหินบิทูมินัส กะลาปาล์มและ เชื้อเพลิงไม้ยางพาราสับภายใต้อัตราการผลิตความร้อน 100 kW_{th} ในเตาเผาไหม้ CFB โดยทำการศึกษา ผลกระทบของการแบ่งอากาศปฐมภูมิ (PA) ไปจ่ายเป็น อากาศทุติยภูมิ (SA) ที่ระดับความสูง 0.9 m เหนือแผ่น กระจายอากาศ โดยคงที่อัตราส่วนอากาศส่วนเกินรวม

(λ_{total}) 1.27 ที่ส่งผลต่ออุณหภูมิและการปลดปล่อยแก๊ส ไอเสีย

2. อุปกรณ์และวิธีการทดลอง 2.1 เตาเผาไหม้ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียน (CFB)

ชุดทดลองเผาไหม้ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนที่ใช้ใน งานวิจัยนี้แสดงดังรูปที่ 1 ประกอบด้วยอุปกรณ์ดังนี้คือ พัดลมจ่ายอากาศความดันสูง (Root blower) 2 ตัวชุด ชุดอุ่นอากาศแบบขดลวดทำความร้อน (Air preheater) ป้อนเชื้อเพลิงแบบสกรูลำเลียง พัดลมระบาย (Induced fan) สำหรับส่วนประกอบหลักของเตาเผาไหม้ CFB ประกอบด้วยท่อไรเซอร์ (Riser) ไซโคลนตัวแรก (Primary cyclone) และท่อดาวน์คัมเมอร์ (Downcomer) และวาล์วควบคุมการเวียนกลับแบบแอล วาล์ว (L-valve) โดยท่อไรเซอร์มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ภายใน 150 mm มีฉนวนกันความร้อนหนา 2.5 cm ความสูง 6.4 m ฝั่งดาวน์คัมเมอร์ซึ่งมีเส้นผ่านศูนย์กลาง ภายใน 100 mm โดยทั้งสองท่อจะมีการหล่อปูนทนไฟ หนา 5 cm เพื่อป้องการสูญเสียความร้อน นอกจากนี้ท่อ ดาวน์คัมเมอร์จะเชื่อมต่อกับไซโคลนตัวแรกเพื่อดัก อนุภาคเบดและเชื้อเพลิงที่ยังเผาไหม้ไม่หมดให้เวียน กลับไปยังท่อเข้าท่อไรเซอร์อีกครั้งด้วยวาล์วควบคุมการ เวียนกลับแบบแอล์วาล์วซึ่งมีท่อเติมอากาศ (Aeration tap) ทั้งนี้ อากาศที่จ่ายเข้าสู่เตาเผาไหม้ฟลูอิไดซ์เบดแบบ หมุนเวียนแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ 1) อากาศปฐมภูมิ (Primary air; PA) เป็นอากาศที่ก่อให้อนุภาคเบดเกิด สภาวะฟลูอิไดเซชั่น โดยอากาศถูกจ่ายผ่านด้านล่างแผ่น กระจายอากาศแบบหัวฉีด (Nozzle-type distributorplate) จำนวน 6 หัว โดยอ้างอิงตำแหน่งต่างๆ จากแผ่น กระจายอากาศ 2) อากาศทุติยภูมิ (Secondary air; SA) เป็นอากาศที่จ่ายเพื่อช่วยในการเผาไหม้สาระเหยและ แก๊สที่ยังเผาไหม้ไม่หมด โดยจากงานวิจัยที่ผ่านมาของ คณะผู้วิจัยที่ได้ศึกษาการเผาไหม้เชื้อเพลิงเดี่ยวและ เชื้อเพลิงร่วมพบว่าการจ่ายอากาศทุติยภูมิที่ระดับ 0.9 m เหนือแผ่นกระจายอากาศสามารถลดการปลดปล่อยแก๊ส คาร์บอนมอนอกไซด์ (CO) ลงอย่างเห็นได้ชัด [3,10]

รูปที่ 1 แผนผังเตาเผาไหม้ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียน (CFB) ที่ใช้ในการทดลอง

3) อากาศจากท่อเติมอากาศแอลวาล์ว (Aeration tap; LV) เพื่อผลักให้เกิดการไหลเวียนกลับของอนุภาคจากท่อ ดาวน์คัมเมอร์กลับเข้าสู่ท่อไรเซอร์อีกครั้งเพื่อทำการเผา ไหม้ในท่อไรเซอร์ ส่วนแก๊สไอเสียจะถูกดูดออกจาก ไซโคลนตัวที่หนึ่งด้วยพัดลมระบายให้ไหลเข้าสู่ไซโคลนตัว ที่สอง (Secondary cyclone) ที่คอยดักเถ้าลอยซึ่ง ด้านล่างจะมีชุดโรตารีช่วยป้องกันอากาศไหลย้อนกลับ สำหรับชุดอุ่นอากาศ (Air Preheater) ถูกใช้อุ่นระบบ ในช่วงเริ่มต้นและอุ่นอากาศปฐมภูมิก่อนเข้าเตาเผาไหม้ ส่วนอนุภาคเบดใช้เป็นทรายซิลิกาที่มีขนาดเฉลี่ย 300 µm ปริมาณตามเงื่อนไขกำหนด ซึ่งเมื่อแบ่งเบดเติมเข้าสู่ เตาเผาไหม้ทั้งสองท่อเท่าๆกันจะได้ระดับความสูงของเบด ประมาณ 35-40 cm เหนือแผ่นกระจายอากาศ

2.2 การวัดและวิธีการทดลอง

ปริมาณอากาศที่เข้าเตาเผาไหม้ถูกควบคุมด้วยวาล์ว ของแต่ละส่วนและทำการวัดอัตราการไหลด้วยเวนจูรี่ที่ ผ่านการสอบเทียบ (Calibration) ทำงานร่วมกับ เซนเซอร์ความดันแตกต่างซึ่งมีความคลาดเคลื่อน ±3% ของการวัด ส่วนอัตราการป้อนเชื้อเพลิงแต่ละชนิดถูก

ควบคุมความเร็วรอบของมอเตอร์ขับสกรูป้อนเชื้อเพลิงซึ่ง แยกการควบคุมจากกันด้วยอินเวอร์เตอร์ควบคู่ไปกับการ จับเวลามวลเชื้อเพลิงที่ป้อนเข้าสู่เตาเผาไหม้ (Feed rate) เป็นระยะเวลาตลอดช่วงการทดลอง การวัด อุณหภูมิ (T) ถูกติดตั้งไว้กึ่งกลางเตาเผาไหม้ทั้งสองฝั่ง ระหว่างการทดลองโดยใช้เทอร์คัมเปิลชนิด K คู่กับ จอแสดงผล (Data logger) โดยฝั่งท่อไรเซอร์มีจุดวัด อุณหภูมิ 7 ตำแหน่ง ที่ระดับความสูง 0.2, 0.7, 1.7, 2.7, 3.7, 4.2, 5.4 m ซึ่งอ้างอิงตำแหน่งการวัดเหนือแผ่น กระจายอากาศ ส่วนฝั่งท่อดาวน์คัมเมอร์มีจุดวัดอุณหภูมิ 3 ตำแหน่ง คือ 0.4, 0.8, 4.2 m ดังรูปที่ 2 สำหรับ องค์ประกอบแก๊สเผาไหม้ถูกวัดที่ตำแหน่งทางออกเตาเผา ไหม้ (G_e) ได้ทำการวัดความเข้มข้นของแก๊สต่างๆ ด้วย ้เครื่องวิเคราะห์องค์ประกอบแก๊ส Testo 350 ที่ใช้ หลักการวัดด้วยเซลล์เคมี (Chemical cell) ซึ่งสามารถ วิเคราะห์แก๊ส O2, CO2, CO และ NOX ทั้งนี้ ผลแก๊ส มลพิษที่จะรายงานของการศึกษานี้มีเพียง CO และ NO_X ซึ่งจะถูกแปลงไปยังระดับความเข้มข้นของ O₂ ที่ 6% เพื่อให้สามารถเปรียบเทียบกันได้ในแต่ละการทดลอง

เพื่อให้ง่ายต่อการเปรียบเทียบในทุกเงื่อนไขการทดลอง ้นอกจากนี้ ยังได้มีการปรับเปลี่ยนน้ำหนักเบดเพื่อให้ สอดคล้องกับปริมาณเชื้อเพลิงที่เปลี่ยนไปเช่นกัน ขั้นตอน การอุ่นระบบให้ได้สภาวะที่ต้องการก่อนเข้าสู่เงื่อนไขการ ทดลองเริ่มจากบรรจุเบดทรายปริมาณตามเงื่อนไข โดย เติมเข้าสู่ท่อไรเซอร์และท่อดาวน์คัมเมอร์ฝั่งละเท่ากันๆ จากนั้นปล่อยอากาศปฐมภูมิให้ไหลผ่านชุดอุ่นอากาศที่ตั้ง ้ค่าอุณหภูมิไว้ที่ 650°C เพื่อให้อนุภาคเบดทรายฟุ้ง กระจายเกิดเป็นสภาวะฟลูอิไดเซชั่นแล้วรอจนกระทั่ง อุณหภูมิเบด (T1) สูงถึง 300-400°⊂ ซึ่งใช้เวลาประมาณ 4 ชั่วโมง จากนั้นทำการป้อนถ่านหินปริมาณ 1 kg เข้าสู่ เตาเผาไหม้ เพื่อเป็นเชื้อเพลิงนำร่องให้เกิดการติดไฟ ซึ่ง ส่งผลให้อุณหภูมิเบดเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเกิดการ หมุนเวียนของอนุภาคแล้วจึงทำการเติมอากาศแอลวาล์ว เพื่อทำการผลักดันอนุภาคให้เวียนกลับเข้าสู่ห้องเผาไหม้ สภาวะภายในเตาเผาไหม้จะเกิดการไหลหมุนเวียนของ อนุภาค ขณะที่อุณหภูมิกำลังสูงขึ้นจะทำการเพิ่มอัตรา การป้อนถ่านหินอย่างช้าๆ พร้อมทั้งปริมาณอากาศ ้จนกระทั่งได้ตามปริมาณที่ต้องการ หลังจากนั้นรอเวลาให้ ระบบเข้าสู่สภาวะคงตัวที่อุณหภูมิตลอดท่อไรเซอร์ (T1-T7) ประมาณ 800°C

รูปที่ 2 ตำแหน่งการวัดอุณหภูมิของเตาเผาไหม้ฟลูอิไดซ์ เบดแบบหมุนเวียน (CFB)

ตารางที่ 1	เงื่อนไขการทดลองเ	เผาไเ	หม้เชื่	<i>โ</i> ่อเพลิง	มแต่ละ	ชนิด	

4	การทดลองที่						
เงอมเญนาวงเดยอง	1	2	3	4	5	6	
เชื้อเพลิง	ถ่าเ	เหิน	กะลาปาล์ม		ไม้ยางสับ		
ตำแหน่งจ่ายอากาศทุติยภูมิ (m)	0	0.9	0	0.9	0	0.9	
อัตราส่วนอากาศปฐมภูมิ ($\lambda_{ extsf{PA}}$)	1.2	0.9	1.22	1.0	1.2	0.9	
อัตราส่วนอากาศทุติยภูมิ ($\lambda_{\scriptscriptstyle{SA}}$)	0	0.3	0	0.22	0	0.3	
อัตราส่วนอากาศที่แอลวาล์ว ($\lambda_{\scriptscriptstyle m LV}$)	0.07		0.05		0.07		
อัตราส่วนอากาศรวม (λ_{total})	1.27						
อัตราการป้อนเชื้อเพลิง (kg/h)	16		18.2		20.9		
ปริมาณวัสดุเบด (kg)	16		17		19		
ความเร็วเทียบเท่าหอเปล่า (m/s)*	5.03	4.39	5.77	5.03	5.82	4.73	

*V_{superfical} คำนวณจากปริมาณอากาศ PA และ LV ภายใต้อุณหภูมิเบด (T1) ขอแต่ละการทดลอง

ในกรณีที่ใช้เชื้อเพลิงกะลาปาล์ม และไม้ยางพาราสับ ก็จะยังคงใช้ถ่านหินเป็นเชื้อเพลิงนำร่องในการอุ่นเตา เช่นเดียวกันอยู่ โดยเมื่ออุณหภูมิภายในท่อไรเซอร์เข้าสู่ สภาวะคงตัวแล้วก็จะเริ่มเปลี่ยนชนิดเชื้อเพลิงเป็นกะลา ปาล์มหรือไม้ยางพาราสับ โดยจะค่อยๆ ลดปริมาณถ่าน หินลงและเพิ่มปริมารเชื้อเพลิงชีวมวลให้ได้ตามอัตราการ ป้อนที่ต้องการตามตารางที่ 1

ผลการทดลองในแต่เงื่อนไขจะเริ่มบันทึกเมื่อระบบ ตามเงื่อนไขที่กำหนดและระบบเข้าสู่สภาวะคงตัวในของ แต่ละการทดลอง โดยทำการเก็บค่าอุณหภูมิแนวกึ่งกลาง ที่ระดับความสูงต่างๆ จำนวน 10 ตำแหน่ง (T1-T10) ดัง รูปที่ 2 และมีการบันทึกผลวิเคราะห์องค์ประกอบของ แก๊สไอเสีย (G_e) คือ O₂, CO₂, CO NO₂ และ NO_X ทำ การบันทึกผลทุกๆ 2 นาที เป็นเวลา 30 นาที

2.3 การวัดและวิธีทดลอง

เชื้อเพลิงที่ใช้ในการทดลองมีอยู่ 3 ชนิด 1) เชื้อเพลิง ถ่านหินบิทูมินัสซึ่งจัดซื้อมาจากบริษัทที่นำเข้าจาก ประเทศอินโดนีเซียโดยมีขนาดอนุภาคประมาณ 5-10 mm โดยจะนำไปตากแดดเพื่อลดความชื้นก่อนนำมาบด และร่อนให้ได้ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 2-3 mm ดังแสดง ในรูปที่ 3(ก) 2) กะลาปาล์มที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ประมาณ 5-10 mm ดังรูปที่ 3(ข) มีความคล้ายคลึงกับ เชื้อเพลิงถ่านหิน โดยได้จัดซื้อมาจากบริษัท สุขสมบูรณ์ น้ำมันปาล์มจำกัด จังหวัดชลบุรี โดยจะนำมาตากเพื่อลด ความชื้นของเชื้อเพลิงก่อนการทดลองเช่นเดียวกัน 3) ไม้ ยาพาราสับเป็นการนำปลายไม้ที่คัดทิ้งจากกระบวนการ แปรรูปเฟอร์นิเจอร์ของโรงงานผลิตเฟอร์นิเจอร์ในจังหวัด ระยองไปทำการสับให้มีขนาดประมาณ 15x10 mm ดัง รูปที่ 3(ค) ส่วนผลวิเคราะห์องค์ประกอบโดยประมาณ และละเอียดของเชื้อเพลิงชนิดต่างๆ แสดงในตารางที่ 2

(ก) ถ่านหินบิทูมินัส

(ข) กะลาปาล์ม

(ค) ไม้ยางพาราสับ

รูปที่ 3 เชื้อเพลิงชนิดต่างๆ ที่ใช้ในการทดลองการเผาไหม้ในเตาเผาไหม้ CFB

Proximate analysis (wet.%)	Coal	Shell palm	Chipped Para-Wood
Fixed carbon	34.6	22.10	12.63
Volatile matter	53.5	63.50	69.6
Moisture	10.1	9.5	16
Ash	1.8	4.90	1.77
Ultimate analysis (wet.%)			
Carbon	56.85	49.95	39.05
Hydrogen	4.25	5.52	5.57
Oxygen	25.98	29.78	37.37
Nitrogen	0.84	0.31	0.21
Sulfur	0.18	0.045	0.03
Moisture	10.1	9.5	16
Ash	1.	4.90	1.77
LHV (MJ/kg)	22.50	19.80	17.25

ตารางที่ 2 องค์ประกอบของเชื้อเพลิงชนิดต่างๆ ที่ใช้ในการทดลอง

3. ผลการทดลอง

3.1 การกระจายของอุณหภูมิตลอดความสูงของ CFB

รูปที่ 4 แสดงการกระจายของอุณหภูมิในแต่ละ ตำแหน่งในแนวกึ่งกลางตามระดับความสูงของท่อไรเซอร์ และดาวน์คัมเมอร์ของการเผาใหม้เชื้อเพลิงชนิดต่างๆ ภายใต้อัตราการผลิตความร้อนที่ 100 kW รวมไปถึงการ แบ่งอากาศ PA ไปจ่ายเป็น SA ที่ระดับความสูง 0.9 m ซึ่งจะคงอัตราส่วนอากาศส่วนเกินรวม ($\lambda_{ ext{total}}$) เท่ากับ 1.27 โดยพบว่ารูปแบบการกระจายอุณหภูมิในทุกการ ทดลองมีความคล้ายคลึงกันคือมีอุณหภูมิค่อนข้าง สม่ำเสมอตลอดความสูงของท่อไรเซอร์ โดยในการเผา ใหม้เชื้อเพลิงแต่ละชนิดอุณหภูมิเบดที่ระดับความสูง 0.2 m (T1) อยู่ในช่วง 790-880°C ซึ่งเป็นอุณหภูมิที่แสดงให้ เห็นถึงการเผาไหม้ในช่วงที่มีอนุภาคอย่างหนาแน่น ซึ่ง ถ่านหินที่มีปริมาณคาร์บอนคงตัว (Fixed carbon) สูง กว่าเชื้อเพลิงชนิดอื่นๆ จะส่งผลให้มีอุณหภูมิในเบดสูงบ่ง บอกให้เห็นถึงการเผาไหม้ของเชื้อเพลิงที่หล่นลงในเบด ส่วนในช่วงระดับความสูง 0.7-5.4 m (T2-T7) อนุภาค เบดจะเริ่มเบาบางลงตามระดับความสูงที่เพิ่มขึ้น เนื่องมาจากสภาวะฟลูอิไดเซชั่นมีความเร็วอยู่ที่ประมาณ (4-6 m/s) ซึ่งอยู่ในสภาวะที่เรียกว่า Fast fluidized bed อนุภาคบางส่วนจะหลุดออกมาจากจุดที่เบด หนาแน่นเล็กน้อย อุณหภูมิในช่วงนี้จะอยู่ที่ 770-880°⊂ ในทุกการทดลองการเผาใหม้เชื้อเพลิงแต่ละชนิด ซึ่ง สาเหตุการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิมาจากปริมาณสารระเหย (Volatile matter) ของเชื้อเพลิงแต่ละชนิดที่ไม่เท่ากัน ซึ่งไม้ยางพาราสับมีปริมาณสารระเหยที่สูงกว่าเชื้อเพลิง ชนิดอื่นๆ ทำการเผาไหม้ในบริเวณดังกล่าว ส่วนฝั่งท่อ ดาวน์คัมเมอร์ของทุกการทดลองอุณหภูมิที่ระดับความสูง 0.8-4.2 m (T8-T9) ซึ่งเป็นบริเวณที่อนุภาคเชื้อเพลิง และเบดที่ถูกไซโคลนดักจับทำการไหลผ่านบางส่วนเกิด การเผาไหม้เล็กน้อยเหนือเบดฝั่งท่อดาวน์คัมเมอร์ อุณหภูมิอยู่ในช่วง 500-600°C ในทุกเงื่อนไขการทดลอง และในส่วนบริเวณอนุภาคเบดหนาแน่น (T10) ซึ่งเป็น บริเวณที่มีอากาศแอลวาล์วเป็นตัวผลักดันอนุภาคกลับเข้า สู่ท่อไรเซอร์ซึ่งอากาศที่จ่ายมีอุณหภูมิต่ำประมาณ 60-100°C

ในกรณีที่ทำการแบ่งอากาศ PA จ่ายเป็นอากาศ SA ที่ระดับความสูง 0.9 m เหนือแผ่นกระจายอากาศ พบว่า อุณหภูมิตลอดท่อไรเซอร์เพิ่มขึ้นเล็กน้อยประมาณ 50°C เมื่อเปรียบเทียบกับกรณีที่จ่าย PA เพียงอย่างเดียวในทุก ชนิดของเชื้อเพลิง การทำปฏิกิริยาการเผาไหม้ของสาร ระเหยที่ปลดปล่อยออกมาจากเชื้อเพลิงกับอากาศ SA ที่ จ่ายเข้าไปในบริเวณดังกล่าว ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าอากาศ SA ที่จ่ายเข้าไปช่วยในการเผาไหม้ ซึ่งอาจจะส่งผลให้เห็น อย่างชัดเจนในแง่ของการปลดปล่อยแก๊สไอเสียของการ เผาไหม้เชื้อเพลิงชนิดต่างๆ ดังจะกล่าวในหัวข้อต่อไป

รูปที่ 4 ผลการกระจายอุณหภูมิของการเผาไหม้เชื้อเพลิงชนิดต่างๆภายในเตาเผาไหม้ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียน

ระหว่างไนโตรเจนในเชื้อเพลิง (Fuel-N) กับอ๊อกซิเจนใน อากาศตามกลไก Fuel-NO_X โดยในทุกการทดลองจะคง อัตราอากาศส่วนเกินรวม (λ_{total}) เท่ากับ 1.27 และทำ การปรับเปลี่ยนอากาศ PA บาส่วนไปจ่ายเป็นอากาศ SA ที่ระดับความสูง 0.9 m เหนือแผ่นกระจายอากาศ ทั้งนี้ ผลความเข้มข้นของแก๊สมลพิษคือ CO และ NO_X ได้ถูก ปรับให้อยู่ในระดับความเข้มข้นของ O₂ ที่ 6% เพื่อให้ สามารถเปรียบเทียบผลการทดลอง ดังแสดงในรูปที่ 5-7

3.2 องค์ประกอบของแก๊สไอเสียในเตาเผาไหม้

องค์ประกอบของแก๊สไอเสียที่พิจารณาหลักๆ คือ ออกซิเจน (O₂) ที่เหลือจากการถูกดึงไปทำปฏิกิริยากับ เชื้อเพลิง แก๊สคาร์บอนมอนอกไซด์ (CO) ที่ถูกผลิต ออกมาจากการเผาไหม้ที่ไม่สมบูรณ์ และออกไซด์ของ ในโตรเจน (NO_x) ซึ่งเกิดขึ้นภายใต้อุณหภูมิเผาไหม้ ประมาณ 800°C โดยภายใต้อุณหภูมิเผาไหม้ที่ไม่สูงนี้ สามารถละทิ้งการเกิด NO_x จากกลไก Thermal-NO_x แต่พิจารณาว่าส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากการทำปฏิกิริยา

เผาไหม้ไม่สมบูรณ์ ซึ่งเมื่อทำการแบ่งอากาศ PA ไปจ่าย อากาศ SA พบว่าค่า CO ลดต่ำลงจาก 828 เหลือ 712 ppm

รูปที่ 6 ความเข้มข้นของ CO ที่ทางออกของเตาเผาไหม้

ส่วนกรณีเผาไหม้ไม้ยางพาราสับมีค่า CO สูงมากที่ 22300 ppm ซึ่งสูงที่สุด เนื่องมาจากไม้ยางพาราสับที่มี การปลดปล่อยสารระเหยสูงที่สุด นอกจากนี้ความ หนาแน่นของไม้สับที่ต่ำและการใช้ λ_{PA} ที่สูง ทำให้ เชื้อเพลิงหลุดลอยขึ้นไปเผาไหม้ส่วนบนของเตาเผาไหม้ มากขึ้นจึงทำให้ระยะเวลาในการทำปฏิกิริยาสั้นลงอีกด้วย เมื่อทำการจ่ายอากาศ SA ค่าความเข้มข้นของ CO ก็ ลดลงอย่างเห็นได้ชัดเหลืออยู่ที่ 1917 ppm บ่งบอกได้ว่า การจ่ายอากาศ SA ที่ระดับความสูง 0.9 m ส่งผลโดยตรง ให้ค่า CO น้อยลง อย่างไรก็ตาม ความเข้มข้น CO ที่ผ่าน เกฑณ์มาตรฐานที่ 760 ppm มีเพียงเชื้อเพลิงถ่านหิน และกะลาปาล์มที่มีการจ่ายอากาศ SA ที่ระดับความสูง 0.9 เท่านั้น

รูปที่ 7 ความเข้มข้นของ NO_X ที่ทางออกของเตาเผาไหม้

รูปที่ 5 ความเข้มข้นของ O2 ทีทางออกของเตาเผาไหม้

ผลการทดลองการเผาไหม้เชื้อเพลิงชนิดต่างๆ พบว่า ้ค่าความเข้มข้นของ O2 ในกรณีที่จ่ายอากาศ PA เพียง ้อย่างเดียว มีค่าอยู่ในช่วง 4.56-6.58% ดังแสดงในรูปที่ 5 ซึ่ง O2 ที่ถูกดึงไปทำปฏิกิริยาได้น้อยคือเชื้อเพลิงไม้ ยางพาราสับ เนื่องจากความหนาแน่นของไม้สับมีค่าต่ำจึง ทำให้มีเชื้อเพลิงส่วนหนึ่งที่หล่นลงสู่เบด และอีกส่วนหนึ่ง อาจจะปลิวขึ้นมาจากเบดโดยยังไม่ทำปฏิกิริยาในเบด ดังนั้นการจ่ายอากาศ PA อย่างเดียวทำให้อากาศไหลผ่าน เบดอย่างรวดเร็วจึงมีอากาศบางส่วนยังไม่ทันปฏิกิริยา เมื่อเปรียบเทียบกับกรณีที่แบ่งจ่ายอากาศ SA มีค่าอยู่ ในช่วง 3.82-5.23% ซึ่งมีแนวโน้มลดลงจากกรณีที่จ่าย อากาศ PA เพียงอย่างเดียว โดยสาเหตุเกิดจาก PA ที่ ้น้อยลงความเร็วอากาศที่ไหลผ่านเบดซ้าลงจึงทำให้ เกิดปฏิกิริยายาวนานขึ้น ประกอบกับการจ่ายอากาศ SA ที่ระดับ 0.9 m ทำให้กระแสแก๊สเกิดการหมุนวนใน บริเวณเหนือแล้วเกิดการคลุกเคล้าของอากาศกับ เชื้อเพลิงแล้วทำปฏิกิริยาเพิ่มขึ้นซึ่งทำให้ความเข้มข้นของ O₂ ลดลง

ในแง่ของความเข้มข้นของ CO ดังรูปที่ 6 พบว่าการ เผาไหม้เชื้อเพลิงแต่ละชนิด โดยในกรณีที่จ่ายอากาศ PA เพียงอย่างเดียวมีค่า CO ที่สูงกว่ากรณีที่ทำการแบ่ง อากาศ PA ไปจ่ายเป็นอากาศ SA โดยสาเหตุหลักมาจาก การจ่ายอากาศ PA อย่างเดียวจะมีความเร็วอากาศไหล ผ่านเบดที่สูงกว่าจึงทำให้ระยะเวลาการเผาไหม้ลดลง โดย ในการเผาไหม้ถ่านหิน ค่า CO ลดต่ำลงจาก 354 เหลือ 193 ppm ส่วนในการเผาไหม้กะลาปาล์มมีค่า CO เพิ่ม สูงกว่าถ่านหิน เพราะกะลาปาล์มมีสารระเหยที่มากกว่า ถ่านหินจึงทำให้สารระเหยบางส่วนอาจหลุดลอดไปแล้ว

การจ่ายอากาศทุติยภูมิที่ระดับความสูง 0.9 m โดย พิจารณาจากการปลดปล่อยมลพิษ สามารถสรุปได้ดังนี้

 การกระจายอุณภูมิการจ่ายอากาศ SA ส่งผลให้ อุณหภูมิเพิ่มสูงขึ้นเล็กน้อย อุณหภูมิการเผาไหม้เชื้อเพลิง ชนิดต่างๆ มีความสม่ำเสมอตลอดท่อไรเซอร์ (T1-T7) อยู่ ในช่วง 790-880°C

 ความเข้มข้นของ O₂ ในแก๊สไอเสียมีค่าลดลงเมื่อ ทำการแบ่งอากาศ PA ไปจ่ายเป็นอากาศ SA โดยมีค่า ลดลงจากช่วง 4.08-6.58% เหลือ 3.82-5.23% เนื่อง ด้วยการจ่ายอากาศ SA จะช่วยในการเผาไหม้สารระเหย โดยตรงส่งผลให้อากาศถูกดึงไปใช้มากขึ้น

3.การจ่ายอากาศ SA ที่ระดับความสูง 0.9 m ส่งผล ให้ความเข้มข้นของ CO ต่ำลง ซึ่งเป็นผลมาจาก ระยะเวลาในการทำปฏิกิริยาการเผาไหม้เพิ่มมากขึ้น โดย ความเข้มข้น CO มีค่าลดลงจากในช่วง 354-22300 ppm ไปเป็น 193-1917 ppm ซึ่งมีการทดลองที่ใช้ เชื้อเพลิงถ่านหินและกะลาปาล์มที่แบ่งจ่ายอากาศ SA เท่านั้น ที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน 760 ppm

 4. การจ่ายอากาศ SA แบบขั้นในการเผาไหม้ สามารถช่วยทำให้เกิดปฏิกิริยาการสลาย NO_X ส่วนหนึ่ง ซึ่งในทุกการทดลองค่าความเข้มข้นของ NO_X ในช่วง 147-215 ppm ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน

5. อิทธิพลของการจ่ายอากาศ SA ที่ระดับความสูง
 0.9 m ในการเผาไหม้เชื้อเพลิงชนิดต่างๆ ในเตาเผาไหม้
 CFB พบว่าการจ่ายอากาศ SA ส่งผลต่อการปลดปล่อย
 มลพิษเป็นส่วนใหญ่ ในแง่ของการปลดปล่อย CO ที่ต่ำสุด
 คือ เชื้อเพลิงถ่านหินและกะลาปาล์มที่แบ่งจ่ายอากาศ SA
 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่มาตรฐานกำหนด

5. กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน (สนพ.) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) และ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานครเป็นอย่างสูงที่ให้ทุน สนับสนุนในงานวิจัยนี้

6. เอกสารอ้างอิง

[1] Basu, P., Scott, A.F. (1991). Circulating fluidized bed boilers: design and operation, ISBN: 0-7506-9226-X, Halifax, Canada.

ในแง่ของการปลดปล่อย NO_x ที่ระดับความเข้มข้น O₂ ที่ 6% พบว่าการเผาไหม้เชื้อเพลิงชนิดต่างๆ ในกรณี ที่จ่ายอากาศ PA เพียงอย่างเดียว มีค่าอยู่ในช่วง 147-215 ppm ดังแสดงในรูปที่ 7 โดยมีค่าสูงสุดในกรณีของ ถ่านหินและต่ำสุดในกรณีไม้ยางพาราสับ แนวโน้มการ เปลี่ยนแปลง NO_x มีความสัมพันธ์กับปริมาณไนโตรเจน ในเชื้อเพลิง โดยกลไกของการเกิด NO_x มีทั้งปฏิกิริยาเนื้อ เดียว (Homogeneous reaction) จึงมีโอกาสสูงที่จะทำ ปฏิกิริยาระหว่างไนโตรเจนในเชื้อเพลิง (N-Fuel) ซึ่ง ปลดปล่อยในรูปสารประกอบไฮโดรเจนไซยาไนท์ (HCN) ในถ่านหินและแอมโมเนีย (NH₃) ในเชื้อเพลิงชีวมวลที่ ออกมากลายเป็น NO_x ตามสมการที่ (1) และ (2) [11]

$$HCN^{+O,OH} \longrightarrow H_i NCO^{+H} \longrightarrow NH_i^{+O,+OH+O} \longrightarrow NO_X$$
(1)

$$NH_{3}^{+O,+OH} \longrightarrow NH_{i}^{+O2+OH,+O} \longrightarrow NO_{X}$$
(2)

การแบ่งจ่ายอากาศ PA ไปจ่ายเป็น SA คล้ายรูปแบบ การจ่ายอากาศแบบขั้น (Air-staging) ส่งผลให้ความ เข้มข้นของ NO_X ของเชื้อเพลิงถ่านหินและกะลาปาล์ม ลดลงซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมา [3,10] การลดลง ของ NO_X เกิดจากปริมาณ O₂ ในเบดที่ต่ำลงทำให้เกิด เป็นสภาวะไร้อากาศ (Reducing atmosphere) ในเบดที่ ซึ่งมีอนุภาคถ่าน (Char) หรืออนุมูลคาร์บอน (-C) เป็นตัว ช่วยเร่งการทำปฏิกิริยาเนื้อผสม (Heterogeneous reaction) ดังสมการที่ (3) และ (4) [12-14]

 $NO_{X} + (-C) \longrightarrow 1/2N_{2} + (-CO)$ (3)

 $NO_X + CO+Chat \rightarrow 1/2N_2 + CO_2$ (4)

ในกรณีจ่ายอากาศ SA ของการเผาไหม้ไม้ยางพารา สับค่า NO_X เพิ่มขึ้นจาก 147 เป็น 188 ppm เนื่องจาก การเกิดปฏิกิริยาของสารระเหยที่ปลดปล่อยมากบริเวณ เหนือเบด ซึ่งเมื่อจ่ายอากาศ SA เข้ามาในบริเวณดัวกล่าว จึงทำให้เกิดปฏิกิริยากลายเป็น NO_X เพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้ ค่า ความเข้มข้นของ NO_X ที่ปลดปล่อยออกมาในทุกกรณี ของเชื้อเพลิงมีค่าอยู่ในเกณฑ์มาตราฐานที่ 257 ppm

4. สรุปผลการทดลอง

จากการเผาไหม้เชื้อเพลิงชนิดต่างๆ ที่มีอัตราการ ผลิตความร้อนที่ 100 kW โดยคงที่อัตราอากาศส่วนเกิน รวม (λ_{total}) เท่ากับ 1.27 และใช้อัตราส่วนอากาศ ส่วนเกินทุติยภูมิในช่วง 0.22-0.30 เพื่อศึกษาอิทธิพลของ

[2] Natarajan, E., Nordin, A., Rao, A.N. (1998). Overview of combustion and gasification of rice husk in fluidized bed reactosrs. Biomass and Bioenergy, Vol. 14, PP. 533-546.

[3] ประสาน สถิตย์เรืองศักดิ์ และฐานิตย์ เมธิยานนท์ (2560). อิทธิพลของตำแหน่งการจ่ายอากาศแบบขั้น หลายระดับต่อการปลดปล่อยมลพิษจาการเผาไหม้ถ่าน หินบิทูมินัสในเตาเผาไหม้ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียน, การประชุมวิชาเครือข่ายวิศวกรรมเครื่องกลแห่งประเทศ ไทยครั้งที่ 31, จังหวัดนครนายก

[4] Sun, Z-A., Jin, B-S., Zhang, M-Y., Liu, R-P. and Zhang, Y. (2008). Experimental study on cotton stalk combustion in a circulating fluidized bed", Applied Energy, Vol. 85, PP.1027–1040.

[5] Varul, M., Atimtay, A.T., Olgun, H., (2014). Emission characteristics of co-combustion of low calorie and high-sulfur-lignite coal and woodchips in a circulating fluidized bed combustor: part 2. Effect of secondary air and its location, fuel, Vol. 131, PP.1-9

[6] Fang, M., Yang, L., Chen, G., Shi, Z., Lou, Z., Cen, K. (2004). Experimental study on rice husk in combustion in a circulating fluidized bed, Biomass and Bioenergy, Vol.85, PP.1273-1282.

[7] M.A.Youssef, S.S. Wahid, M.A. Mohamed, A.A. Askalany (2009). "Experimental study on Egyptian biomass combustion in circulating fluidized bed", Applied Energy, Vol. 86, PP. 2644-2650.

[8] Atimtay, A.T., and Topal, H. (2004). Cocombustion of olive cake with coal in a circulating fluidized bed, Fuel, Vol. 83, PP.859-867 [9] ปรัชญา บุญประสิทธิ์ และฐานิตย์ เมธิยานนท์ (2554). อิทธิพลของความเร็วอากาศก่อให้เกิดฟลูอิได เซชั่นและปริมาณเบดที่ส่งผลต่อพลศาสตร์การไหลของ อนุภาคภายในเตาเผาไหม้ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียน, การประชุมเครือข่ายวิศวกรรมเครื่องกลแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 25, จังหวัดกระบี่

[10] ธรรมนูญ อุดมมั่น ประสาน สถิตย์เรืองศักดิ์ และ ฐานิตย์ เมธิยานนท์ (2560). ผลกระทบของอัตราส่วน อากาศเผาไหม้และการจ่ายอากาศทุติยภูมิแบบขั้นต่อแก๊ส มลพิษจาการเผาไหม้ถ่านหินในเตาเผาไหม้ฟลูอิไดซ์เบด แบบหมุนเวียน, การประชุมเครือข่ายวิศวกรรมเครื่องกล แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 31, จังหวัดนครนายก

[11] Saikaew, T., Supudommak, P., Mekasut, L., Piumsomboon, P. (2012). Emissoins of NOX and N2O from co-combustion of coal and biomasses in CFB combustor, International Journal of Greenhouse Gas Control, Vol. 10, PP.26-32

[12] Leckner, B., Karlson, M. (1993). Gaseous emission from circulating fluidized bed combustion of wood, Biomass and Bioenergy, Vol. 4(5), PP. 379-389.

[13] Tourunen, A., Saastamoinen. J., Nevalainen,
H. (2009). Experimental trends of NO in circulating fluidized bed combuston, Fuel,
Vol.88, PP.1333-1341.

[14] Moritomi, H., Y. Suzuki, N. Kido., and Y. Ogisu (1990). NOX emission and reduction from circulating flidized bed technology III, Pergamon Press, Oxford, PP.399-404.